

Алена Велянцэвіч

Май

Нотамі чаромхі і язміну
Заквітнеў, запах чароўны май.
Увышыню галлё сваё ўскінуў
Векавы пазелянелы гай.

Паліліся звонка птушак спевы,
І чуваць ўжо конікаў у траве,
І гамоняць між сабою дрэвы...
Усё навокал радае вясне!

Роднымі мясцінамі навеянае...

Смак бярозавага соку,
Пах хваёвае смалы...
І нябачныя для вока
Дзесьці кропелькі расы...

Гук зварушанай галіны,
Крок нясмелае нагі...
І з дзяцінства ўспаміны —
Сэрцу вобраз дарагі.

Подых стомленага лесу,
Дотык ветру да шчакі.
Грукат грому недзе зверху,
Хваляў ўсплёск аб берагі.

Думкі, мары і сумневы,
Ад шпацыру асалода...
Шматгалосых птушак спевы...
Задаволенасць... Свабода...